

Sygn. akt II CSK 231/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Gminy Miasto Szczecin
przeciwko A. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 25 listopada 2014 r., sygn. akt I ACa 518/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie
obciąża pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej pozwanej nie zostało w sposób przekonywający uzasadnione wystąpienie przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżąca sformułowała na s. 3 dwa bardzo obszerne pytania, ale nie przedstawiła żadnych argumentów prawnych mających przekonać, że wskazane kwestie - będące przedmiotem licznych wcześniejszych wypowiedzi Sądu Najwyższego - mogą być uznane za zagadnienia „istotne” w rozumieniu tego przepisu.

Powołanie się na s. 3 i 4 na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), poprzestające na odwołaniu się do pominięcia oceny zarzutu naruszenia art. 5 k.c. oraz jego niezastosowania i niezawierające jakichkolwiek argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, w ogóle nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi rozpoznania.

Stosowanie art. 5 k.c. może następować jedynie w sytuacjach wyjątkowych, gdy uwzględnienie powództwa prowadziłoby do sytuacji nieakceptowanej ze względów aksjologicznych i celowościowych.

Subsumpcja art. 5 k.c. nie może być wymierzona przeciwko treści prawa postrzeganego przez stronę pozwaną jako niesprawiedliwe, lecz musi być ona następstwem takiego wykonania prawa podmiotowego przez stronę powodową, które godzi w fundamentalne wartości, których urzeczywistnieniu ma służyć prawo (wyrok SN z dnia 24 stycznia 2013 r., II CSK 286/12, nie publ.).

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.